

אור דוד

מוקדש לע"נ
הבה"ח
צברדלינג ז"ל
בן שלמה זלמן
ושושנה נעמי
ה'ו.

פרשה	כניסת שבת			יצאת שבת			מס' גיליון
	ירושלים	יבנה	מצפה רמון	ירושלים	יבנה	מצפה רמון	
תולדות	16:08	16:25	16:22	17:20	17:23	17:23	20

"דבר בעיתו מה טוב" – מאורעות התנ"ך בתאריך היומי, על פי ספרו של הבה"ח דוד צברדלינג ז"ל.

ד' כסלו: ז א ויהי בשנת ארבע לדרגוש המלך הנה דבר יהנה אל זכריה בארבעה לחדש התשעי בכסלו: ב וישלח בית אל שר אצור ורגם מלך ואנשיו לחלות את פני יהנה: ג לאמר אל הכהנים אשר לבית יהנה צבאות ואל הנביאים לאמר האבקה בחדש החמשי הנזר כאשר עשיתי זה כמה שנים: ד ויהי דבר יהנה צבאות אלי לאמר: ה אמר אל כל עם הארץ ואל הכהנים לאמר כי צמתם וספוד בתמישי ובשביעי וזה שבועים שנה הצום צמתני אני: ו וכי תאכלו וכי תשתו הלוא אתם האכלים ואתם השתים: ז הלוא את הדברים אשר קרא יהנה ביד הנביאים הראשנים בהיות ירושלם ישבת ושלחה ועריה סביבתיה והנגב והשפלה יושב: ח ויהי דבר יהנה אל זכריה לאמר: ט פה אמר יהנה צבאות לאמר משפט אמת שפטו וחסד ורחמים עשו איש את אחיו: י ואלמנה ויתום גר ועני אל מעשקו ורעת איש אחיו אל תחשבו בלבבכם: יא וימאנו להקשיב ויתנו כתף סררת ואזניהם הכבידו משמוע: יב ולכם שמו שמיר משמוע את התורה ואת הדברים אשר שלח יהנה צבאות ברוחו ביד הנביאים הראשנים ויהי קצף גדול מאת יהנה צבאות: יג ויהי כאשר קרא ולא שמעו כן יקראו ולא אשמע אמר יהנה צבאות: יד ואסערים על כל הגוים אשר לא ידעום והארץ נשמה אחריהם מעבר ומשב וישימו ארץ חמדה לשמה: טו א ויהי דבר יהנה צבאות לאמר: כ פה אמר יהנה צבאות קנאתי לציון קנאה גדולה וחמה גדולה קנאתי לה: ג פה אמר יהנה שבתי אל ציון ושכנתי בתוך ירושלם ונקראה ירושלם עיר האמת ויהי יהנה צבאות הר הקדש: ד פה אמר יהנה צבאות עד יושבו זקנים וזקנות ברחבות ירושלם ואיש משענתו בידו מרב ימים: ה ורחבות העיר ימלאו ילדים וילדות משחקים ברחבתיה: ו פה אמר יהנה צבאות כי יפלא בעיני שארית העם הזה בימים ההם גם בעיני יפלא נאם יהנה צבאות: ז פה אמר יהנה צבאות הנני מושיע את עמי מארץ מזרח ומארץ מבוא השמש: ח והבאתי אתם ושכנו בתוך ירושלם והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים באמת ובצדקה: ט פה אמר יהנה צבאות תחזקנה ידיכם השמעים האלה את הדברים האלה מפי הנביאים אשר ביום יסד בית יהנה צבאות הסיכל להבנות: י כי לפני הימים ההם שכן האדם לא נהיה וישכן בהמה איננה וליוצא ולבא אין שלום מן הצר ואשלח את כל האדם איש ברעהו: יא ועתה לא כימים הראשנים אני לשארית העם הזה נאם יהנה צבאות: יב כי זרע השלום הגפן תתן פריה והארץ תתן את יבולה והשמים יתנו טלם והנחלתי את שארית העם הזה את כל אלה: יג והיה כאשר הייתם קללה בגוים בית יהודה ובית ישראל כן אושיע אתכם והייתם ברכה אל תיראו תחזקנה ידיכם: יד כי כה אמר יהנה צבאות כאשר צממתי להרע לכם בהקציר אבתיכם אתי אמר יהנה צבאות ולא נחמתי: טו כן שבתי צממתי בימים האלה להיטיב את ירושלם ואת בית יהודה אל תיראו: טז אלה הדברים אשר מעשו דברו אמת איש את רעהו אמת ושמפט שלום שפטו בשעריכם: יז ואיש את רעת רעהו אל תחשבו בלבבכם ושבעת שקר אל תאמרו כי את כל אלה אשר שנאתי נאם יהנה: יח ויהי דבר יהנה צבאות אלי לאמר: יט פה אמר יהנה צבאות צום הרביעי וצום החמישי וצום השביעי וצום העשירי יהנה לבית יהודה לששון ולשמחה ולמזדים טובים והאמת והשלום אהבו: כ פה אמר יהנה צבאות עד אשר יבאו עמים וישיבי ערים רבות: כא והלכו ישיבי אסת אל אסת לאמר גלכה הלוך לחלות את פני יהנה ולבקש את יהנה צבאות אלקה גם אני: כב ובאו עמים רבים וגוים עצומים לבקש את יהנה צבאות בירושלם ולחלות את פני יהנה: כג פה אמר יהנה צבאות בימים ההם אשר יחזיקו עשרה אנשים מכל לשנות הגוים והחזיקו בכנף איש יהודי לאמר גלכה עמכם כי שמענו אלהים עמכם:

(זכריה ז,א-ח,כג) (פרק ז, פסוק א ורש"י פרק ח, פסוק ב)

מר"ן בן איש חי – פרשת תולדות שנה שניה.

א. התוספת של נר"ן דבחינת לילה, כבר בארנו מקום קבלתם; ועתה נבאר מקום תוספת נפש רוח נשמה (נר"ן) של היום, שהם מעולים וגדולים מן הלילה, והוא: באמירת "נשמת כל חי" תכוון להכין עצמך לקבל עתה תוספת נפש של היום. גם צריך שתכוון בראשי תבות "נשמת כל חי" עולה מספר שלשה הוי"ו; וגם תכוון: "כל חי" עולה מספר אה"י יהו"ה אה"י, והם מספר "חיים"; וכוונות אלו הם תמורת התפילין, כי הם סוד התפילין הנקראים "חיי המלך", וכמו שכתוב בדברי רבינו האר"י ז"ל. וכתב הרב מורנו רבי דוד פרדו ז"ל ב"מכתם לדוד", סימן י"ג: הבא לומר קריאת שמע בשבת ולא אמר תחילה "נשמת כל חי", דומה קצת לפי סודו לקורא קריאת שמע בלא תפילין; עיין שם. ולכן צריך להיזהר בכוונות אלו אפילו הוא אדם פשוט. גם יכוון באמירת "נשמת כל חי" להמשיך תוספת קדושת שבת בעולם היצירה, כי תיקון "נשמת כל חי" הוא בסדר הזמירות שהם ביצירה; וזו הכוונה צריך לכוון אותה מלבד אותה שכתבנו לכוון באמירת "נשמת כל חי" לקבל תוספת נפש יתרה דבחינת היום. וטוב שהאדם ירשום כל כוונות

אלו בסידור שבידו, כדי שתהיה כוונתם בנקל עליו, כי כל זה צריך לכוון בשלשה תיבות אלו שהם "נשמת כל חי", ויארץ בהם עד שישלים כל כוונות הנזכרות בהם.

ב. מי ששכח לומר "נשמת" ובירך ברכת "שתבח" אחר שירת-הים כמעשהו בחול - כתב הרב "מכתם לדוד", דאם נזכר קודם "ברכו", אכתי זמניה הוא; עיין שם. ובספרי הקדוש "מקבצאל" העליתי: אע"פ ששמע הקדיש וענה "ברוך ה' המבורך", כל עוד שלא התחיל בברכת "יוצר אור", יאמר "נשמת" כדי לקבל תוספת הנפש; כי עיקר קבלת תוספת הנפש ביום הוא באמירת "נשמת כל חי" ולא ב"ברכו", ורק אם התחיל ברכת "יוצר אור", אין לו להפסיק לומר "נשמת", אלא אומרה אחר התפילה בלא אמירת ברכת "שתבח". מיהו נראה לי, דאם נזכר בברכות קריאת שמע קודם שחותם "גאל ישראל", יהרהר בלבו שמונה תיבות אלו: "נשמת כל חי תברך את שמך ה' אלוהינו", ובעת שמהרהר בהם, יהרהר גם כן בקבלת תוספת הנפש, כי הרהור אינו חשוב הפסק, ויש בו תועלת קצת לקבל תוספת הנפש; וכמו שאמרו - השומע קדושה משליח ציבור והוא בתוך תפילת העמידה, וכן כיוצא בזה בדיני ברכות שאינו יכול לברכם בפה.

זרע שמשון – זרע שמשון פרשת תולדות אות טו.

וַיֵּתֶן לָהּ הָאֱלֹהִים מִטַּל הַשָּׁמַיִם וּמִשְׁמַנִּי הָאָרֶץ, וְרֵב דָּגָן וְתִירֹשׁ (כז כח): ברש"י מחז"ל (ב"ר יו"ג) יתן ויחזור ויתן. יש לדקדק הלא הקב"ה יכול ליתן בפעם אחת הכל. וי"ל שאם היה אומר רק יתן דהיינו הכל בנתינה אחת, הייתי אומר שאם יחטאו ישראל ויכפרו בה' ובטובתו, יאבדו לגמרי את הברכות ושוב לא יחזור לנו אף אם נעשה תשובה וכמו שאבד עשו לגמרי את הבכורה בשביל שביזה אותה, משום הכי אמר ויתן שנרמז בזה שיתן ויחזור ויתן, לומר שאף כשיחטאו ואזי ימשול עשו בנו, אם נשוב בתשובה, יחזור ויתן לנו את הברכות.

אילן החיים – פירוש הסולם על הזוהר הקדוש, תולדות, דפו"י קל"ד ע"א. מאמר ואלה תולדות יצחק

לא יוכל לסבול את דינך. אמר לה הקב"ה, הרי בראתי תשובה מטרם שבראתי העולם. ואם יחטא, יוכל לעשות תשובה ואמחול לו. אמר קב"ה לעלמא וכו': אמר הקב"ה לעולם בשעה שברא אותו, וברא את האדם, אמר לו: עולם עולם, אתה וטבעך אינם עומדים אלא על התורה, ומשום זה בראתי בך אדם כדי שיעסוק בתורה, ואם לא יעסוק בתורה הרי אני מחזירך לתוהו ובוהו. והכל הוא בשביל האדם וזהו שכתוב אנכי עשיתי ארץ ואדם עליה בראתי. והתורה עומדת ומכרזת לפני בני אדם, כדי שיעסקו וישתדלו בתורה, ואין מי שיטה אוניו.

א) ואלה תולדות יצחק וגו': פתח ר' חייא ואמר, מי ימלל גבורות ה' ישמיע כל תהלתו. בוא וראה, כשבקש הקב"ה, ועלה ברצון לפניו, לברוא העולם, היה מסתכל בתורה וברא אותו. ובכל פעולה ופעולה שברא הקב"ה בעולם, היה מסתכל בתורה ובראה, וז"ש ואהיה אצלו אמן ואהיה שעשועים יום יום, אל תקרי אמן אלא אומן. דהיינו שהיתה כלי אומנותו. **ב) כד בעא למברי אדם וכו': כשרצה לברוא את האדם, אמרה התורה לפניו, אם יהיה נברא האדם ואחר כך יחטא, ואתה תדון אותו, למה יהיו מעשי ידיך לשוא, הרי**

שמירת הלשון: הלכות רכילות, כלל ו', סעיף ב'

אסור לקבל רכילות גם אם אמרו לו בפניו "אתה דיברת על פלוני כך וכך". בכל זאת אין שתיקתו ראייה שאכן אמר עליו כך וכך. ואפי' זה אדם שאין דרכו לשתוק בדרך כלל, אין ראייה מזה ששתק. כי אולי החליט הפעם להתגבר על טבעו ולשתוק. או שחושב שמילא גם אם יכחיש לא יועיל לו, ובכל זאת יאמינו למה שסיפרו עליו.

"אביעה חידות מני קדם" לפרשת "ערי המקלט" (יהושע פרקים כ-כד) חיבורו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל.

א. לאן ינוס הרצוץ בשגנה ושם יעמוד לפני העדה	ד. מי עוד נתן לבני קהת הנותרים בנוסף לשבט מנשה ואפרים
ב. איזו עיר נתנו במדבר אותה משה הפריש כבר	ה. מצפון למה את יהושע קברו והם נתעצלו ולא הספידוהו
ג. עיר מקלט מערי הבשן אותה שבט מנשה נתן	ו. ראובן, גד ומנשה מה עשו אזורי שבתנאם הם עמדו

שבת שלום

פתרונות לפרשת וירא: אין לך הר אפרים, בני בנימין, גתה זופר, דן, המכמתת, ויצא. הודעות: ב-ו' כסלו יערך כנס מקושרים לחיזוק לימוד הזהר הקדוש, הכנס יערך ברח שד"ל 4, בני ברק, בשעה 18:30 כלל הציבור מוזמן. לתגובות, הקדשות ושאלות: or.david.way@gmail.com